

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Ab Alexandro VII. Ad Clementem X.

Luxemburgi, MDCCXLII.

CLV. Quod in Controversia, inter Provincias Sancti Joannis-Baptistæ, &
Beati de Alcantara Fratrum Discalceatorum S. Francisci circa
possessionem Conventus Murciæ, præfata Provincia S. Joannis ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74833](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74833)

1664.
& 1665.

Interdicit
prout in Rub.

Decretum
irritans.

Contrariis
derogat.

Transumptio-
rum fides.

Dat. P. An. 10.
die 27. Dec.

CLV.

Quod in Controversia, inter Provincias Sancti Joannis-Baptistae, & Beati Petri de Alcantara Fratrum Discalceatorum S. Francisci circa possessionem Conventus Murciae, praefata Provincia S. Joannis Baptistae non sit amplius audienda.

Vide sup. ad Constit. hujus Pont. 69. Sacrosancti, 98. Alias nos, & 129. Alias pro parte.

Edita An. D.
1665.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad futuram rei memoriam.

Motiva.

Nuper pro parte dilectorum filiorum Fratrum Provinciae Beati Petri de Alcantara Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci Reformatorem nuncupatorum Congregationis Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, &

consultationibus Episcoporum, & Regularium praeposita exposito quod Provincia Sancti Joannis Baptistae Fratrum Reformatorem eisdem Ordinis in Regnis Valentiae, Murciae, & Granatae consistens aucta jam ad excessivum numerum Conventuum, & Religiosorum fuerat auctoritate Apostolica ex unica in duas divisa, remanente prima sub titulo, seu Invocatione Sancti Joannis Baptistae cum viginti octo Conventibus, & secunda sub titulo, seu invocatione Beati Petri de Alcantara cum solis novem Conventibus in Regnis Murciae, & Granatae sitis, sed exortis inter easdem diversis litibus praeteritum super pertinentia Conventus Civitatis Murciae specialiter & expressè dictae Provinciae Beati Petri de Alcantara assignati fuerant tandem à dicta Congregatione sub die 15. Septembris 1662. declaratum, & decretum spectare dictum Conventum Murciae ad ipsam Provinciam Beati Petri de Alcantara, & successivè impositum partibus perpetuum silentium, & sub acerrimis poenis injuncta obedientia, & exequutio, & prohibita contraventione etiam sub praetextu novi recursus ad Sedem Apostolicam, prout in ipso decreto, quod nostris in simili forma Brevis litteris die 11. Octobris ejusdem anni 1662. super illius confirmatione expeditis insertum existit, continetur.

§. 1. Et in eadem expositione subjuncto quod nuper quendam supplicè libellum nobis pro parte Fratrum dictae Provinciae S. Joannis Baptistae porrectum, quo super pertinentia praedicti Conventus Murciae iterum auditi, nonobstante Decreto, & litteris nostris praedictis petebant, ad memoratam Cardinalium Congregationem remiseramus. Ideoque pro parte dilectorum Fratrum Provinciae B. Petri de Alcantara eidem Cardinalibus supplicato, ut considerantes hanc litem diutius, & ad saturitatem partis agitatam, & ventilatam, ac tandem mediante iustitia ad favorem dictae Provinciae Beati Petri de Alcantara terminatam, & deinde ad sedanda scandala, tam in illis partibus, quam inter ipsos Religiosos orta perpetuum silentium à dicta Congregatione impositum fuisse, ac post modum ad instantiam Superiorum dicti Ordinis, dictas nostras litteras confirmatorias clausula sublata &c. & Decreto irritanti munitas emanasse, petitam novam audientiam hujusmodi dictis Fratribus Provinciae S. Joannis Baptistae denegarent, eosque amplius non esse audiendos decernerent, emanavit ab eadem Congregatione Decretum, tenoris qui sequitur, videlicet.

§. 2. Sacra Congregatio Eminentissimorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium praeposita denuò ea remissione Sanctiss. D. N. in eadem Congregatione relata causa censuit standum esse in Decretis, & Provinciam S. Joannis-Baptistae super hoc negotio amplius non audiendam, quibuscumque non obstantibus. Romae quinta Decembris 1664. M. Card. Ginettus.

§. 3. Cum autem sicut praedicti Fratres Provinciae Beati Petri de Alcantara Nobis subindè exponi fecerunt ipsi Decretum hujusmodi pro firmiori illius subsistentia Apostolicae confirmationis nostrae robore communiri summo perè desiderent. Nos specialem ipsis Exponentibus gratiam facere volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis à jure vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes. Supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinatis, Decretum praesentium auctoritate Apostolica tenore praesentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis

Apostolo-

Confirmat
prout in Rub.

Apostolica firmitatis robor adjicimus, salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis dd. Cardinalium.

Decretum irritans.

§. 4. Decernentes easdem præsentibus litteras semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus fortiri, & obtinere, ac dictis Exponentibus plenissime suffragari, & ab illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit inviolabiliter observari. Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiti debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§. 5. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit Ordinis, ac Provinciarum, & Conventus hujusmodi etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & litteris Apostolicis in contrarium præmissorum, quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliàs in suo robore mansuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. P. A. 10.
1665.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 21. Januarii 1665. Pontificatus nostri Anno decimo.

CLVI.

Pro translatione Professorii Monachorum Reformatorem Sancti Bernardi Ordinis Cisterciensis à Monasterio Sanctæ Pudencianæ de Urbe, ad Monasterium Sancti Bernardi ejusdem Urbis.

Edita An. D.
1665.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad futuram rei memoriam.

Cum sicut dilectus filius Superior Provincialis Provinciæ Romanæ Congregationis Monachorum Reformatorem Sancti Bernardi Ordinis Cisterciensis. Nobis nuper exposuit fecit in Dieta generali dictæ Congregationis mense Aprili proximè præterito in hac alma Urbe nostra celebrata pro sublevando Monasterio S. Pudencianæ Urbis, & Congregationis hujusmodi, in quo Professorium cum Novitiarum conjunctionem reperiebatur, decretum fuerit, idem Professorium inde ad Monasterium Sancti Bernardi earumdem Urbis, & Congregationis, quod omnia requisita necessaria habet, & in quo ejusmodi Professorium aliàs collocatum fuit, accedente tamen ad id licentia Congregationis Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium super statu Regularium deputatæ transferri debere, cupiatque propterea dictus Superior Provincialis opportunè in præmissis à Nobis provideri, & ut infra indulgeri.

Decretum dicte Generalis.

Concedit prout in Rubr.

§. 1. Nos ipsum Superiorem Provinciale specialibus favoribus, & gratis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes. Supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de memoratorum Cardinalium consilio, attentis narratis, loco prædicti Monasterii S. Pudencianæ designati pro Professorio in Provincia Romana Congregationis Monachorum Reformatorem hujusmodi auctoritate Apostolica tenore præsentium designamus, ac deputamus

pro Professorio prænominatum Monasterium Sancti Bernardi ejusdem Provinciæ, salva tamen semper in præmissis auctoritate prædictæ Congregationis Cardinalium.

Decretum irritans.

§. 2. Decernentes easdem præsentibus litteras semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus fortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit inviolabiliter observari; Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiti debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§. 3. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit Congregationis, ac Provinciæ, & Monasteriorum hujusmodi, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & litteris Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliàs in suo robore mansuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. P. A. 10.
die 26. Janu.

Datum Romæ apud S. Mariam majorem sub Annulo Piscatoris, die 26. Januarii 1665. Pontificatus Nostri Anno decimo.

Exhibet formulam subscribendam ab omnibus Ecclesiasticis in Regnis Galliæ pro confutatione quinque Propositionum Cornelii Jansenii &c.

CLVII.

ALEXANDER EPISCOPUS.

Edita A. D.
1665.

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Regiminis Apostolici divina providentia Nobis, quamvis immeritis, commissi ratio postulat, ut ad ea potissimum, quæ Catholicæ Religionis integritati, & propagationi, animarumque salutis, & fidelium tranquillitati consulere apta, & idonea esse judicantur, animum, & curam omnem, quantum licet in Domino applicemus.

Exordium.

§. 1. Quamobrem Cornelii Jansenii hæresim in Galliis præsertim serpentem ab Innocentio X. fel. rec. Prædecessore nostro ferè oppressam ad instar Colubri tortuosi, cujus caput attritum est, in varios gyros, & cavillationum deflexus euntem singulari Constitutione ad hunc finem edita altero assumptionis nostræ anno extinguere conati fuimus: sed ut multiplices hostis hominum generis artes adhiber, nondum plenè consequi potuimus, ut omnes errantes in viam salutis redirent qui tamen unicus erat votorum, & curarum nostrarum scopus, quibus operam, & industriam suam egregio sanè studio Venerabiles fratres nostri Archiepiscopi, & Episcopi Regni Galliæ earumdem Constitutionum Apostolicarum executioni præcipuè intenti contulerunt, & Charissimus in Christo filius noster Rex Christianissimus singulari pietate auxiliarem dexteram strenuo, ac constantissimo animo porrexit.

§. 2. Cum autem præfatus Rex Christianissimus eodem Religionis zelo ductus per suum in Urbe Oratorem Nobis significari, ex onique curaverit, nullum aliud oportunius remedium pestiferæ hujus contagionis reliquius extirpandis adhiberi posse, quàm si omnes certam formulam subscriberent nostra auctoritate firmatam, in qua quinque propositiones ex Cornelii Jansenii libro, cui titulus, Augustinus, excerptas, sincerè dam-